

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός Αποφάσεως
4292 /2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τον Δικαστή Αδαμαντόπουλο Κωνσταντίνο, Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίσθηκε κατόπιν κληρώσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν 3327/2005.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 19 Απριλίου 2017 για να δικάσει χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα την υπόθεση μεταξύ :

Των αιτούντων : 1. Μπαγιάκα Ελένης, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 20, 2. Προμπονά Ιωάννας, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 18, 3. Μελισσηνού Λίλας, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 18, 4. Μουζακίτη Ελένης, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 16, 5. Αποστολάκη Ευαγγελίας, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 20, 6. Χρυσαΐτη Κωνσταντίνου, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 22, 7. Βουτσινά Φώτη, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 14, 8. Σταματόπουλου Χρήστου, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 18, 9.

Ορφανουδάκη Άννας, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 22, 10. Θάνου Εμμανουήλ, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 20, 11. Βερέτσου Ιωάννη, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 20, 12. Μανολακάκη Αθανάσιου, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 9, 13. Συριόπουλου Αντρέα, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 18, 14. Μιχοπούλου Ελισάβετ, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 12, 15. Προμπονά Ξανθούλας, κατοίκου Αγίας Παρασκευής επί της οδού Σχολείου αρ. 18, 16. Σωματείου με την επωνυμία «Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 8^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αγίας Παρασκευής Αττικής», νομίμως εκπροσωπούμενου, που εδρεύει στην Αγία Παρασκευή Αττικής και στην έδρα του 8^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ελληνικού Αττικής και 17. Σωματείο με την επωνυμία «Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αγίας Παρασκευής Αττικής», νομίμως εκπροσωπούμενου, που εδρεύει στην Αγία Παρασκευή Αττικής και στην έδρα του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ελληνικού Αττικής, οι οποίοι παραστάθηκαν και εκπροσωπήθηκαν οι 1^η, 3^η, 5^η, 6^{ος}, 7^{ος}, 8^{ος}, 10^{ος}, 11^{ος}, 13^{ος}, 14^η, 16^ο και 17^ο εξ αυτών διά και οι 2^η, 4^η, 9^η, 12^η και 15^η εξ αυτών μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Κώστα Διάκου.

Κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο άσκησε πρόσθετη παρέμβαση υπέρ των αιτούντων ο Δήμος Αγίας Παρασκευής, ο οποίος παραστάθηκε και εκπροσωπήθηκε από την πληρεξουσία δικηγόρο του Δήμητρα Μπάτσου.

Της καθής η αίτηση ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «COSMOTE – Κινητές Τηλεπικοινωνίες Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «COSMOTE Α.Ε.», η οποία δεν εμφανίσθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Ο αιτούντες ζητού να γίνει δεκτή η από 10 – 1 – 2017 αίτησή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό καταθέσεως 517774/2017 και με ειδικό αριθμό καταθέσεως δικογράφου 3367/2017 και προσδιορίσθηκε προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσης αποφάσεως.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων ανέπτυξαν προφορικώς τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί, καθώς και τα όσα αναφέρουν στα κατατεθέντα έγγραφα σημειώματά τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

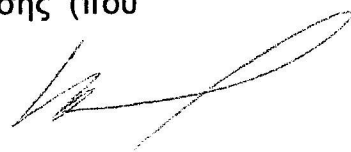
Το μη περιουσιακό, απόλυτο και προσωποπαγές δικαίωμα της προσωπικότητας του ανθρώπου προστατεύεται από παράνομες προσβολές με τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 2 και 25 του Συντάγματος, 57 ΑΚ, άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα δικαιώματα του ανθρώπου (ν.δ. 53/1974) και τις διατάξεις του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά δικαιώματα (άρθρ. 17 και 22 Ν 2462/1977). Ως προσωπικότητα του ανθρώπου νοούνται τα αγαθά που συνδέονται με το πρόσωπο του και συγκροτούν τη σωματική, ψυχική και κοινωνική του ατομικότητα. Τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν αυτοτελή δικαιώματα αλλά επιμέρους εκδηλώσεις – εκφάνσεις ή πλευρές του ενιαίου επί της προσωπικότητας δικαιώματος κάθε ανθρώπου, σε τρόπο ώστε η προσβολή οποιασδήποτε από τις εκφάνσεις αυτές να συνεπάγεται και προσβολή του δικαιώματος της προσωπικότητας. Κυριότερες από τις επιμέρους αυτές εκδηλώσεις που συνιστούν το δικαίωμα της προσωπικότητας είναι η ζωή, η υγεία, η σωματική ακεραιότητα, η ελευθερία, το απόρρητο της ιδιωτικής ζωής, η εικόνα του ανθρώπου, η περιουσία του, η τιμή και υπόληψή του κλπ (ΟΛΑΠ 13/1999, ΕφΠατρ 619/2004 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΠολΠρΗλ 29/2015

αδην.). Από τα ανωτέρω απορρέει και το δικαίωμα χρήσης των κοινόχρηστων πραγμάτων (άρθρα 967, 968 – 970 ΑΚ), όπως είναι και ο ατμοσφαιρικός αέρας, που εντάσσονται στην ευρύτερη έννοια του περιβάλλοντος και συμπίπτουν σε ευρεία κλίμακα με τα σημαντικότερα περιβαλλοντικά αγαθά, συνιστώντας τόσο προϋπόθεση ζωής, όσο και στοιχεία για την εξασφάλιση ποιότητας ζωής. Συνεπώς, το δικαίωμα χρήσης των κοινόχρηστων πραγμάτων αποτελεί αυτοτελή εκδήλωση του δικαιώματος της προσωπικότητας, όπως προσδιορίζεται στη διάταξη του άρθρ. 57 ΑΚ (Καράκωστας «Περιβάλλον και Αστικό Δίκαιο» 1986 σελ. 28, ΠολΠρΗλ 29/2015 αδην.). Η συμπεριφορά, με την οποία διαταράσσεται από τρίτους στοιχείο περιβαλλοντικό κατά τέτοιο τρόπο, ώστε είτε να αλλοιώνεται ή να καταργείται η κοινή ωφέλεια που πηγάζει από τη χρήση του συγκεκριμένου πράγματος, είτε να καθίσταται αδύνατη η χρήση του στοιχείου αυτού, συνιστά παράνομη προσβολή κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 970 ΑΚ (Καράκωστας «Η προστασία των περιβαλλοντικών αγαθών μέσα από τη νομολογία των πολιτικών δικαστηρίων» ΝοΒ 41 . 45, ΠολΠρΗλ 29/2015 αδην.). Επομένως, το δικαίωμα του ανθρώπου στη χρήση και στην απόλαυση της ωφέλειας του ζωτικού χώρου του αποτελεί την ιδιωτικού δικαίου έκφανση της κατοχύρωσης από το άρθρ. 24 παρ. 1 του Συντάγματος, του κοινωνικού δικαιώματος στο περιβάλλον, που τριτενεργεί στις ιδιωτικές έννομες σχέσεις μέσω των διατάξεων των άρθρων 57 και 967 επ. ΑΚ (ΠολΠρΗλ 29/2015 αδην., όπου και περαιτέρω παραπομπές στη θεωρία). Η με οποιοδήποτε τρόπο προσβολή στοιχείου ζωτικού χώρου του ανθρώπου (ακτινοβολία, ρύπανση ατμόσφαιρας) συνιστά προσβολή του θεμελιώδους συνταγματικού δικαιώματος της αξίας του προσώπου, την οποία δεν μπορεί να νομιμοποιήσει οποιαδήποτε κανονιστική διάταξη της κοινής νομοθεσίας, αφού μια τέτοια διάταξη θα είναι αντισυνταγματική και παράνομη (ΟΛΑΠ 40/1998, ΠολΠρΗλ 29/2015 αδην.). Η προστασία του δικαιώματος της προσωπικότητας μέσω των ανωτέρω διατάξεων του ΑΚ απαιτεί τη συνδρομή των εξής προϋποθέσεων : α) Προσβολή του δικαιώματος χρήσης που συνίσταται στη διατάραξη από τρίτους κάποιου περιβαλλοντικού στοιχείου κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αλλοιώνεται ή να καταργείται η κοινή ωφέλεια

που πηγάζει από τη χρήση συγκεκριμένου πράγματος ή προσβολή της υγείας (σωματικής ή ψυχικής) του προσώπου, β) παράνομος χαρακτήρας της προσβολής, δηλαδή ύπαρξη συμπεριφοράς αντίθετης με τις επιταγές ή απαγορεύσεις της έννομης τάξης (Γεωργιάδης ΓενΑρχ 1997 σελ. 129, ΠολΠρΗλ 29/2015 αδημ.), που προσβάλλει την κοινή χρήση ή την κοινή ωφέλεια κοινού σε όλους ή κοινόχρηστου πράγματος ή τη σωματική ή την ψυχική υγεία του ατόμου. Η αξίωση που απορρέει από την προσβολή του ως άνω δικαιώματος συνίσταται, εκτός των άλλων, στην άρση της τελευταίας και στην παράλειψή της στο μέλλον, εφόσον υπάρχει βάσιμη απειλή επικείμενης προσβολής (προληπτική αξίωση για παράλειψη). Για την άσκηση των ανωτέρω αξιώσεων νομιμοποιείται ο χρήστης του συγκεκριμένου πράγματος ή το πρόσωπο (ως προς τα σωματικά ή ψυχικά αγαθά) που υπέστη την προσβολή, ο οποίος στην πρώτη περίπτωση θα πρέπει να βρίσκεται σε ορισμένη τοπική σχέση με το αντίστοιχο περιβαλλοντικό αγαθό (ΕφΘεσσαλ 481/2010, ΕφΑθ 1711/1991, ΠολΠρΗρακλ 109/2009 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΠολΠρΗλ 29/2015 αδημ., Καράκωστας «Η προστασία των περιβαλλοντικών αγαθών μέσα από τη νομολογία των πολιτικών δικαστηρίων» ΝοΒ 41 . 45). Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρ. 5 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζει ότι καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη. Η διάταξη προστατεύει, εκτός των άλλων, και την οικονομική ελευθερία, εφόσον βέβαια με αυτήν δεν προσβάλλονται τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζονται το Σύνταγμα και τα χρηστά ήθη. Έτσι, η επιχειρηματική δραστηριότητα, ως οικονομική ελευθερία, πρέπει να ασκείται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην προσβάλλει την προσωπικότητα των άλλων, στην οποία περιλαμβάνεται και η αξίωση να ζει και να κινείται ο άνθρωπος σε

καθαρό περιβάλλον. Για το λόγο αυτό το σύγχρονο κράτος υποβάλλει σειρά επιχειρηματικών δραστηριοτήτων σε προηγούμενη λήψη αδείας και σε έλεγχο τήρησης των όρων της. Η υποβολή της άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας σε προηγούμενη άδεια της διοίκησης αποτελεί εκδήλωση της εγγυητικής λειτουργίας του κράτους και, βέβαια, δεν αποκλείει τη δικαστική εξέταση της προσβολής της προσωπικότητας από την άσκηση της οικονομικής ελευθερίας. Ειδικότερη έμφαση της οικονομικής ελευθερίας αποτελούν οι εφαρμογές των σύγχρονων τεχνολογιών (γενετικά τροποποιημένα προϊόντα, φάρμακα, κεραίες κινητής τηλεφωνίας). Η γνώση των κινδύνων που προκύπτουν από τις δραστηριότητες αυτές είναι ακόμη ανολοκλήρωτη και ελλιπής, με αποτέλεσμα ο κοινός νομοθέτης και η διοίκηση να ρυθμίζουν τις δραστηριότητες αυτές με βάση όχι αποδεδειγμένους κινδύνους, αλλά με βάση ενδείξεις επικινδυνότητας. Ο κοινός νομοθέτης δεν είναι ελεύθερος να μη λάβει μέτρα για τις δραστηριότητες αυτές. Η υποχρέωσή του αυτή επιβάλλεται από το υπερνομοθετικής ισχύος κοινοτικό δίκαιο (άρθρ. 28 παρ. 2 Σ) ως υποχρέωση ανάπτυξης πολιτικών προφύλαξης. Ειδικότερα, με το άρθρο 174 της Συνθήκης Ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως αυτή τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, που υπεγράφη στις 2 – 10 – 1997, και τη Συνθήκη της Νίκαιας, που υπεγράφη στις 26 – 2 – 2001 και ετέθη σε ισχύ την 1^η – 2 – 2003 [και στην Ελλάδα η κύρωσή της έγινε με το Ν 3001/2002 (ΦΕΚ Α' 73/8 – 4 – 2002)], ορίσθηκε ότι η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος : α) συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων αα) της διατήρησης προστασίας και βελτίωσης του περιβάλλοντος, ββ) της προστασίας της υγείας του ανθρώπου, γγ) της συνετής και ορθολογικής χρήσης των φυσικών πόρων, δδ) της προώθησης σε διεθνές επίπεδο μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκοσμίων περιβαλλοντικών προβλημάτων, β) αποβλέπει σε υψηλό επίπεδο προστασίας και στηρίζεται στις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης των καταστροφών του περιβάλλοντος, κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Η αρχή της προφύλαξης εισήχθη στο κοινοτικό δίκαιο με τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (που

υπεγράφη στο Μάαστριχτ στις 7 – 2 – 1992) στο άρθρο 130Ρ. Νομοθετικός ορισμός της αρχής της προφύλαξης δεν υπάρχει. Έχουν διατυπωθεί τουλάχιστον 19 ορισμοί και δεν υπάρχει ομοφωνία για το αν η αρχή αυτή είναι δεσμευτικός νομικός κανόνας ή πολιτική αρχή (Μαντζούφας «Συνταγματική προστασία των δικαιωμάτων στην κοινωνία της αμφισβήτησης» σελ. 341 σημ. 192, Παπασπύρου «Εφημερίδα Διοικητικού Δικαίου» 2006 σελ. 686 ΠολΠρΗλ 29/2015 αδημ.). Η αρχή αυτή αφορά τη διαχείριση της επιστημονικής αβεβαιότητας ως προς την ύπαρξη και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κινδύνων που μπορούν να προκληθούν ιδίως από την κυκλοφορία αγαθών ή την ανάπτυξη έργων ή δραστηριοτήτων και εφαρμόζεται όταν υπάρχει αληθής αβεβαιότητα ως προς τη διακινδύνευση και όχι σε περιπτώσεις όπου υφίσταται επαρκής επιστημονική βάση για την αξιολόγηση της διακινδύνευσης και για την ύπαρξη και το βαθμό του κινδύνου. Υπό την αυστηρότερη εκδοχή της, η αρχή της προφύλαξης θεωρεί ότι μόνη η ύπαρξη ενδείξεων ως προς πιθανούς κινδύνους σοβαρής βλάβης, μη δυναμένους να αποκλεισθούν με βάση τα επιστημονικά πορίσματα, επιβάλλει τη λήψη περιοριστικών μέτρων στην κυκλοφορία αγαθών ή στην ανάπτυξη δραστηριοτήτων και υπό προϋποθέσεις δημιουργεί τεκμήριο ύπαρξης κινδύνου. Αλλά και στην περίπτωση αυτή δεν ορίζεται ποιος βαθμός κινδύνου πρέπει να τεκμαίρεται. Κατά την κρατούσα άποψη, η αρχή της προφύλαξης, προκειμένου να μην καταστεί εργαλείο άλογης ανασχεσης της έρευνας και της ανάπτυξης, πρέπει να χρησιμοποιηθεί σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας ως εργαλείο ορθολογικής διαχείρισης του κινδύνου. Η συναγωγή της αρχής στηρίζεται στη σοβαρότητα και στο δυσεπανόρθωτο της βλάβης για την υγεία, την ασφάλεια και το περιβάλλον και στο ενδεχόμενο οι βλάβες αυτές να προκαλούνται από δραστηριότητα, για την οποία υπό τα εκάστοτε διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα καταλείπεται επιστημονική αβεβαιότητα (Παπασπύρου ό.π. σελ.

689 επ., ΠολΠρΗλ 29/2015 αδημ.). Οι δραστηριότητες, για των οποίων τα αποτελέσματα υπάρχει επιστημονική αβεβαιότητα λόγω έλλειψης επαρκούς επιστημονικής γνώσης, ελέγχονται από τον Δικαστή ως προς το εάν κατά την άσκησή τους λαμβάνονται τα μέτρα προφύλαξης που εξαλείφουν ή μειώνουν τους κινδύνους, ούτως ώστε να προστατεύεται η αξία και η υγεία του προσώπου, που αποτελούν μείζονα και συνταγματικώς προστατευόμενα ατομικά δικαιώματα. Η ύπαρξη άδειας της αρχής δεν εμποδίζει τον δικαστή να εξετάζει κάθε φορά αν αλλοιώνεται ή καταργείται η κοινή ωφέλεια, δηλαδή η απόλαυση ενός υγιούς περιβάλλοντος, και ο δικαστής δεν υπερβαίνει τη δικαιοδοσία του, ούτε υποκαθιστά νομοθέτη κατά παράβαση του άρθρ. 26 του Συντάγματος (Μπάλιας «Ηλεκτρομαγνητικά πεδία Περιβάλλον και Δίκαιο» 2002 σελ. 44 – 65, Κλαβανίδου «Προληπτικοί Μηχανισμοί προστασίας του Περιβάλλοντος» ΕπισκΕμπΔ σελ. 370, 381, ΠολΠρΗλ 29/2015 αδημ.). Τέλος, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 731, 732 και 692 παρ. 4 ΚΠολΔ προκύπτει ότι το δικαστήριο έχει δικαίωμα να διατάξει, ως ασφαλιστικό μέτρο, κάθε πρόσφορο κατά την κρίση του μέτρο που επιβάλλεται κατά τις περιστάσεις και αποσκοπεί στην εξασφάλιση ή τη διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση της κατάστασης. Το μέτρο αυτό, όμως, διατάσσεται υπό την προϋπόθεση ότι θα τηρηθεί ο κανόνας της διάταξης του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, με την οποία ορίζεται ότι τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος, του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή διατήρηση. Δηλαδή, σκοπός των ασφαλιστικών μέτρων είναι να τεθεί σε προσωρινή λειτουργία η επίδικη σχέση και όχι να κριθεί οριστικά η έννομη σχέση (βλ. Παρμ. Τζίφρα ΑσφΜ 1985 σελ. 270 επ.).

Με την υπό κρίση από 10 – 1 – 2017 (υπ' αριθμ. κατάθ. 3367/2017) αίτηση, οι 17 αιτούντες ζητούν, για τους λόγους που εκθέτουν στο δικόγραφο της αίτησης, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση, να υποχρεωθεί η καθής η αίτηση ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «COSMOTE – Κινητές Τηλεπικοινωνίες Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «COSMOTE Α.Ε.», προσωρινά, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης αποφάσεως επί της τακτικής αγωγής που θα ασκηθεί από αυτούς

(αιτούντες), στα εξής : α) Να προβεί στην προσωρινή διακοπή της λειτουργίας της κεραίας, μετά των βοηθητικών μηχανημάτων και εξαρτημάτων της, την οποία αυτή (καθής η αίτηση) έχει εγκαταστήσει και λειτουργεί σε τμήμα δώματος ακινήτου (σταθμός βάσης κινητής τηλεφωνίας), αποκλειστικής κυριότητας της εταιρίας με την επωνυμία «Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος» (Ο.Τ.Ε. Α.Ε.) επί της οδού Σχολείου αρ. 11, στον Δήμο Αγίας Παρασκευής και β) να προβεί στην προσωρινή απομάκρυνση των μηχανημάτων και εξαρτημάτων της ανωτέρω κεραίας, άλλως να διαταχθεί η λήψη κάθε πρόσφορου μέτρου με το οποίο θα διασφαλίζεται η μη λειτουργία της εν λόγω κεραίας. Επίσης, οι αιτούντες ζητούν, σε περίπτωση αρνήσεως της καθής για την παύση λειτουργίας της ανωτέρω κεραίας ή την απομάκρυνσή της, να διαταχθεί να τους δοθεί η δυνατότητα να προβούν αυτοί στην προσωρινή παύση λειτουργίας της ή στην απομάκρυνση αυτής (κεραίας) με έξοδα της καθής η αίτηση. Τέλος, ζητούν να απειληθεί εις βάρος της καθής η αίτηση χρηματική ποινή 3.500 ΕΥΡΩ για καθέναν από αυτούς (αιτούντες) σε περίπτωση αρνήσεως συμμορφώσεώς της με το περιεχόμενο της εκδοθησομένης αποφάσεως και για κάθε μελλοντική παραβίαση του διατακτικού της. Η υπό κρίση αίτηση εισάγεται αρμοδίως και παραδεκτώς ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που δικάζει κατά τη διαδικασία των Ασφαλιστικών Μέτρων (άρθρ. 682 επ. ΚΠολΔ), και είναι αρκούντως ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 5 παρ. 1 και 24 του Συντάγματος, 57, 59, 914, 966 ΑΚ, 176, 731, 732 και 947 παρ. 1 ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, ερήμην της καθής η αίτηση (άρθρ. 271 παρ. 2 ΚΠολΔ), η οποία, αν και κλητεύθηκε νομότυπα κατ' άρθρ. 128 παρ. 1 ΚΠολΔ για να παραστεί στην παρούσα δικάσιμο (βλ. την από 11 – 4 – 2017 επισημείωση του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών

Ιωάννη Δημ. Κοπανά επί του προσκομιζομένου αντιγράφου της αιτήσεως, ο οποίος αναφέρει ότι βρήκε τον υπάλληλο της καθής Τίτο Μεσσαριτάκη, αλλά αυτός αρνήθηκε να παραλάβει αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης), εντούτοις δεν εμφανίσθηκε στη συζήτηση όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από το οικείο έκθεμα. Περαιτέρω, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης άσκησε προφορικώς στο ακροατήριο πρόσθετη παρέμβαση υπέρ των αιτούντων ο Δήμος Αγίας Παρασκευής. Αυτή η πρόσθετη παρέμβαση ασκείται νομοτύπως και παραδεκτώς, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 686 παρ. 6 ΚΠολΔ, και, συνεπώς, πρέπει να συνεκδικασθεί με την υπό κρίση αίτηση (άρθρ. 31 παρ. 1, 246 ΚΠολΔ που εφαρμόζονται και στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων).

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα των αιτούντων και την ανωμοτί κατάθεση του Δημάρχου Αγίας Παρασκευής (άρθρ. 417 ΚΠολΔ), από όλα τα έγγραφα που οι αιτούντες και ο προσθέτως παρεμβαίνων Δήμος Αγίας Παρασκευής νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται και από την εν γένει διαδικασία στο ακροατήριο, πιθανολογήθηκαν τα εξής : Η καθής η αίτηση ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «COSMOTE – Κινητές Τηλεπικοινωνίες Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «COSMOTE Α.Ε.» έχει εγκαταστήσει και λειτουργεί σε τμήμα δώματος ακινήτου, που ανήκει στην αποκλειστική κυριότητα της εταιρίας με την επωνυμία «Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος» (Ο.Τ.Ε. Α.Ε.), ευρισκόμενο επί της οδού Σχολείου αρ. 11 στον Δήμο Αγίας Παρασκευής, έναν σταθμό βάσης κινητής τηλεφωνίας. Συγκεκριμένα, εταιρία Ο.Τ.Ε. Α.Ε. έχει εκμισθώσει στεγασμένο τμήμα επιφανείας 5 τ.μ. και ακάλυπτο τμήμα επιφανείας 9,50 τ.μ. στην καθής η αίτηση, προκειμένου η τελευταία να εγκαταστήσει δύο μεταλλικούς ιστούς ύψους 10 μ. με σκοπό τη δημιουργία και λειτουργία σταθμού βάσεως κινητής τηλεφωνίας. Όσον αφορά στους αιτούντες, είναι ιδιοκτήτες ακινήτων επί της οδού Σχολείου στον Δήμο Αγίας Παρασκευής, τα οποία (ακίνητα) είναι όμορα σε απόσταση από 15 έως 100 μέτρα με το ανωτέρω ακίνητο, στο οποίο η καθής η αίτηση έχει εγκαταστήσει τους προαναφερομένους μεταλλικούς ιστούς. Επιπροσθέτως, το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Αγίας Παρασκευής απέχει μόλις 90 μέτρα από το ανωτέρω ακίνητο, όπου βρίσκονται οι μεταλλικοί ιστοί κινητής τηλεφωνίας της

6° φύλλο της υπ' αριθμ. 4292/2017 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

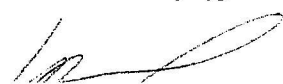
καθής, ενώ το 8° Δημοτικό Σχολείο και το 9° Νηπιαγωγείο Αγίας Παρασκευής βρίσκονται σε απόσταση περίπου 300 μέτρων από το ίδιο ακίνητο. Δηλαδή σε κοντινή απόσταση από τους ανωτέρω μεταλλικούς ιστούς κινητής τηλεφωνίας, που εκπέμπουν ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία, βρίσκονται όχι μόνο οι αιτούντες, αλλά και ομάδες πληθυσμού ευαίσθητες στην ακτινοβολία που εκπέμπουν ηλεκτρομαγνητικά πεδία, ήτοι τα μικρά παιδιά που είναι μαθητές στα προαναφερόμενα σχολεία του Δήμου Αγίας Παρασκευής. Για το λόγο αυτό, ο προσθέτως παρεμβαίνων Δήμος Αγίας Παρασκευής άσκησε κατά της καθής η αίτηση την από 31 – 3 – 2004 (υπ' αριθμ. κατάθ. 3840/2004) αίτησή του ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), με την οποία ζήτησε να ρυθμισθεί προσωρινά η κατάσταση και, συγκεκριμένα, να διαταχθεί η προσωρινή διακοπή της λειτουργίας των κεραιών και του σταθμού του ανωτέρω ακινήτου, καθώς και η απομάκρυνση και μετεγκατάστασή τους. Επί της αιτήσεως αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 5494/2004 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων), η οποία την έκανε εν μέρει δεκτή και διέταξε την καθής να διακόψει τη λειτουργία των κεραιών κινητής τηλεφωνίας και του σταθμού βάσης, που έχει εγκαταστήσει επί του ανωτέρω ακινήτου. Η καθής η αίτηση συμμορφώθηκε προσωρινά με την εν λόγω απόφαση, αλλά στις 13 – 8 – 2016 προέβη σε επανατοποθέτηση της κεραίας κινητής τηλεφωνίας επί του ανωτέρω ακινήτου. Τούτο, δε, το έπραξε η καθής η αίτηση επειδή με την υπ' αριθμ. 441/74/21 – 6 – 2007 απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) αποφασίσθηκε να χορηγηθεί σε αυτήν (καθής η αίτηση) εκ νέου η άδεια για κατασκευή Κεραίας Σταθμού Ξηράς στην Αγία Παρασκευή, για την οποία είχε αρχικώς χορηγηθεί άδεια με την υπ' αριθμ. 314/103/30 – 4 – 2004 απόφαση της Ε.Ε.Τ.Τ.. Με βάση τα παραπάνω που πιθανολογήθηκαν,

το Δικαστήριο κρίνει ότι η παραμονή των μεταλλικών ιστών κινητής τηλεφωνίας στο ανωτέρω ακίνητο, που έχουν εγκατασταθεί από την καθής η αίτηση, προσβάλλει το δικαίωμα της προσωπικότητας των αιτούντων και, συγκεκριμένα, τις εκδηλώσεις του που συνιστούν την υγεία τους και το δικαίωμα χρήσης των κοινοχρήστων πραγμάτων, στα οποία εντάσσονται, μεταξύ άλλων, το περιβάλλον εν γένει και ο ατμοσφαιρικός αέρας. Αυτό επειδή οι προαναφερόμενοι μεταλλικοί ιστοί εκπέμπουν ακτινοβολία, στην οποία είναι άμεσα εκτεθειμένοι οι αιτούντες, δεδομένου ότι, όπως προεκτέθηκε, οι οικίες, στις οποίες διαμένουν, βρίσκονται σε πολύ κοντινή απόσταση από το ακίνητο, όπου είναι εγκατεστημένοι οι εν λόγω μεταλλικοί ιστοί. Δηλαδή, η υγεία των αιτούντων, ως εκδήλωση του δικαιώματος της προσωπικότητάς τους, κινδυνεύει άμεσα από την ακτινοβολία, που προέρχεται από τους προαναφερομένους μεταλλικούς ιστούς. Άλλωστε, όπως αναφέρεται στο βιβλίο «Η Ακτινοβολία της Τεχνολογίας» (σελ. 17) του δρ. Θεόδωρου Μέτση, μηχανολόγου – ηλεκτρολόγου – περιβαλλοντολόγου και διδάκτορος στο Πανεπιστήμιο του Manchester Αγγλίας, η μεγάλη αύξηση της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας τα τελευταία χρόνια έχει επιστημονικά συνδεθεί με πολλές σύγχρονες ασθένειες, όπως οι διαταραχές του νευρικού συστήματος, προβλήματα ύπνου, μυικοί πόνοι και πόνοι αρθρώσεων, σύνδρομο παρατεταμένης κούρασης, κατάθλιψη, καρδιακή αρρυθμία, πονοκέφαλοι, ζαλάδες κλπ. Η έκθεση σε ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία είναι η αιτία για πολλές παθήσεις και διαταραχές, που οδηγούν μάλιστα και σε μόνιμες καταστάσεις. Το γεγονός ότι η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία δεν προκαλεί και δεν διεγείρει άμεσα καμία από της ανθρώπινες αισθήσεις την καθιστά ακόμη πιο ύπουλη και επικίνδυνη. Τα ηλεκτρικά και μαγνητικά πεδία, στα οποία περιλαμβάνεται και το πεδίο που δημιουργήθηκε από τους προαναφερομένους μεταλλικούς στύλους, είναι αόρατες δυνάμεις που περιβάλλουν κάθε ηλεκτρική συσκευή ή, ακόμη, και έναν ηλεκτρικό αγωγό. Η ακτινοβολία κινείται με ταχύτητα φωτός και έχει το δικό της μήκος κύματος και τη χαρακτηριστική της συχνότητα. Εξάλλου, ο Θεόδωρος Μέτσης εξετάσθηκε ενόρκως ως μάρτυρας στο ακροατήριο κατά την παρούσα συζήτηση και επεσήμανε ότι η κεραία, που έχει

εγκαταστήσει η καθής η αίτηση, εκπέμπει ακτινοβολία ιδιαίτερα επιβαρυντική, καθόσον η τιμή της, σύμφωνα με μετρήσεις που έχουν γίνει, ανέρχεται περίπου στα 20.000 microwatt και, συνεπώς, εγκυμονεί πολλούς κινδύνους για την υγεία των κατοίκων, δεδομένου ότι μπορεί να προκαλέσει μέχρι και καρκινικές παθήσεις. Επομένως, η εκ μέρους της καθής η αίτηση εγκατάσταση μεταλλικών ιστών κινητής τηλεφωνίας στο ανωτέρω ακίνητο αποτελεί συμπεριφορά, με την οποία διαταράσσεται στοιχείο περιβαλλοντικό, ήτοι ο ατμοσφαιρικός αέρας και ο εν γένει ζωτικός χώρος, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αλλοιώνεται ή να καταργείται η κοινή ωφέλεια που πηγάζει από τους εν λόγω μεταλλικούς ιστούς. Για το λόγο αυτό, το Δικαστήριο τούτο κρίνει ότι η προμνησθείσα υπ' αριθμ. 441/74/21 – 6 – 2007 απόφαση της Ε.Ε.Τ.Τ., με την οποία χορηγήθηκε εκ νέου στην καθής η αίτηση η άδεια να εγκαταστήσει κεραιές κινητής τηλεφωνίας στο ανωτέρω ακίνητο, αντίκειται σε θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος, ιδίως στο άρθρ. 5 παρ. 1 Σ, και του Αστικού Κώδικα, ιδίως στα άρθρ. 57 και 59 ΑΚ, δεδομένου ότι, όπως εκτέθηκε και στη μείζονα σκέψη της παρούσας, η με οποιονδήποτε τρόπο προσβολή στοιχείου ζωτικού χώρου του ανθρώπου (με ακτινοβολία, με ρύπανση ατμόσφαιρας κλπ) συνιστά προσβολή του θεμελιώδους συνταγματικού δικαιώματος της αξίας του προσώπου, την οποία δεν μπορεί να νομιμοποιήσει οποιαδήποτε κανονιστική διάταξη της κοινής νομοθεσίας, αφού μια τέτοια διάταξη θα είναι αντισυνταγματική και παράνομη. Οπωδήποτε, η προμνησθείσα διάταξη του άρθρ. 5 παρ. 1 του Συντάγματος προστατεύει, μεταξύ άλλων, και την οικονομική ελευθερία, ειδικότερη έκφανση της οποίας αποτελεί και η εφαρμογή σύγχρονων τεχνολογιών, περιλαμβανομένης και της χρήσεως κεραιών κινητής τηλεφωνίας, ήτοι το αντικείμενο δραστηριότητας της καθής η αίτηση. Όμως, η επιχειρηματική δραστηριότητα, ως οικονομική ελευθερία, πρέπει να ασκείται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην

προσβάλλεται η προσωπικότητα των άλλων, στην οποία περιλαμβάνεται και η αξίωσή τους να ζουν σε ένα καθαρό και υγιές περιβάλλον. Στην κρινόμενη, δε, περίπτωση, η επιχειρηματική δραστηριότητα της καθής η αίτηση, στο πλαίσιο της οποίας η τελευταία προέβη στην εγκατάσταση των κεραιών κινητής τηλεφωνίας στο ανωτέρω ακίνητο, προσβάλλει την αξίωση των αιτούντων να ζουν σε έναν υγιή ζωτικό χώρο, λόγω της υψηλής ακτινοβολίας που εκπέμπουν οι εν λόγω κεραίες, όπως έχει ήδη προεκτεθεί. Περαιτέρω, η εγκατάσταση και παραμονή των μεταλλικών ιστών κινητής τηλεφωνίας στο ανωτέρω ακίνητο είναι αντίθετη όχι μόνο στις διατάξεις των άρθρ. 5 παρ. 1 Συντάγματος, 57 και 59 ΑΚ, που προστατεύουν την προσωπική ελευθερία και το δικαίωμα της προσωπικότητας, αλλά και στην αρχή της προφύλαξης, η οποία εισήχθη στο Κοινοτικό Δίκαιο με τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπογραφείσα στις 7 – 2 – 1992 στο Μάαστριχτ, και εφαρμόζεται και στην ελληνική έννομη τάξη έχοντας υπερνομοθετική ισχύ (άρθρ. 28 παρ. 2 Σ). Σύμφωνα με την αρχή αυτή, σε περίπτωση επιστημονικής αβεβαιότητας ως προς την ύπαρξη και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κινδύνων που μπορούν να προκληθούν ιδίως από την επιχειρηματική δράση με αντικείμενο την κυκλοφορία αγαθών ή την ανάπτυξη έργων ή δραστηριοτήτων, μόνη η ύπαρξη ενδείξεων ως προς πιθανούς κινδύνους σοβαρής βλάβης, μη δυναμένους να αποκλεισθούν με βάση τα επιστημονικά πορίσματα, επιβάλλει τη λήψη περιοριστικών μέτρων στην ελευθερία της εν λόγω επιχειρηματικής δράσης. Στην κρινόμενη, δε, περίπτωση, η εκ μέρους της καθής η αίτηση επιχειρηματική δράση με αντικείμενο την ανάπτυξη έργων και δραστηριοτήτων σχετιζομένων με την κινητή τηλεφωνία, συμπεριλαμβανομένης και της εγκατάστασης κεραιών και μεταλλικών ιστών κινητής τηλεφωνίας, παρόλο που δεν είναι αυτή καθαυτή δραστηριότητα που θέτει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία, εντούτοις δημιουργεί πολλές και επαρκείς ενδείξεις για πιθανούς κινδύνους πρόκλησης σοβαρής βλάβης σε όσους έρχονται σε επαφή από κοντινή απόσταση με τις κεραίες και τους μεταλλικούς ιστούς κινητής τηλεφωνίας. Αυτοί, δε, οι κίνδυνοι δεν μπορούν να αποκλεισθούν με βάση τα επιστημονικά πορίσματα, ενόψει της υψηλής ακτινοβολίας που εκπέμπουν οι κεραίες και οι μεταλλικοί ιστοί κινητής

τηλεφωνίας. Μάλιστα, στην κρινόμενη περίπτωση οι ενδείξεις για πιθανούς κινδύνους πρόκλησης σοβαρής βλάβης της ανθρώπινης υγείας είναι ακόμη πιο ισχυρές, ένεκα του γεγονότος ότι, όπως προεκτέθηκε, οι μεταλλικοί ιστοί κινητής τηλεφωνίας της καθής η αίτηση βρίσκονται σε κοντινή απόσταση από Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία του Δήμου Αγίας Παρασκευής και, συνεπώς, έρχονται σε άμεση επαφή με αυτούς (μεταλλικούς ιστούς) τα μικρά παιδιά που είναι μαθητές στα εν λόγω σχολεία, ήτοι άτομα που, λόγω της πολύ μικρής ηλικίας τους, ανήκουν στις ευαίσθητες ηλεκτρομαγνητικά ομάδες του πληθυσμού. Τέλος, πιθανολογήθηκε η ύπαρξη επείγουσας περίπτωσης για τη λήψη των αιτουμένων ασφαλιστικών μέτρων, η οποία συνίσταται στον επικείμενο κίνδυνο βλάβης της υγείας των αιτούντων, που κατοικούν πλησίον των προαναφερομένων μεταλλικών ιστών κινητής τηλεφωνίας, καθόσον η έκθεσή τους στην ακτινοβολία, που εκπέμπουν οι εν λόγω ιστοί, είναι διαρκής και, κατ' επέκταση, η ανάγκη προστασίας της υγείας τους καθίσταται επιτακτική. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη και να υποχρεωθεί η καθής η αίτηση, προσωρινά, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης αποφάσεως επί της αγωγής που θα εγερθεί από τους αιτούντες, στα εξής : α) Να προβεί στην προσωρινή διακοπή της λειτουργίας της κεραίας, μετά των βοηθητικών μηχανημάτων και εξαρτημάτων της, την οποία αυτή (καθής η αίτηση) έχει εγκαταστήσει και λειτουργεί σε τμήμα δώματος ακινήτου (σταθμός βάσης κινητής τηλεφωνίας), αποκλειστικής κυριότητας της εταιρίας με την επωνυμία «Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος» (Ο.Τ.Ε. Α.Ε.) επί της οδού Σχολείου αρ. 11, στον Δήμο Αγίας Παρασκευής και β) να προβεί στην προσωρινή απομάκρυνση των μηχανημάτων και εξαρτημάτων της ανωτέρω κεραίας. Σε περίπτωση, δε, αρνήσεως της καθής η αίτηση για την παύση λειτουργίας της ανωτέρω κεραίας ή την απομάκρυνσή της, διατάσσεται η χορήγηση στους

αιτούντες της δυνατότητας να προβούν αυτοί στην προσωρινή παύση λειτουργίας της ή στην απομάκρυνση αυτής (κεραίας) με έξοδα της καθής η αίτηση. Πρέπει, επίσης, να απειληθεί εις βάρος της καθής η αίτηση χρηματική ποινή 500 ΕΥΡΩ για καθέναν από τους αιτούντες για κάθε παραβίαση του διατακτικού της παρούσας απόφασης. Τέλος, πρέπει η καθής η αίτηση να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων λόγω ήττας της (άρθρ. 176 ΚΠολΔ), σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 10 – 1 – 2017 (υπ' αριθμ. κατάθ. 3367/2017) αίτηση με την προφορικώς ασκηθείσα στο ακροατήριο πρόσθετη παρέμβαση υπέρ των αιτούντων του Δήμου Αγίας Παρασκευής.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της καθής η αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθής η αίτηση ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «COSMOTE – Κινητές Τηλεπικοινωνίες Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «COSMOTE Α.Ε.» προσωρινά, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης αποφάσεως επί της αγωγής που θα εγερθεί από τους αιτούντες, στα εξής : α) Να προβεί στην προσωρινή διακοπή της λειτουργίας της κεραίας, μετά των βοηθητικών μηχανημάτων και εξαρτημάτων της, την οποία αυτή (καθής η αίτηση) έχει εγκαταστήσει και λειτουργεί σε τμήμα δώματος ακινήτου (σταθμός βάσης κινητής τηλεφωνίας), αποκλειστικής κυριότητας της εταιρίας με την επωνυμία «Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος» (Ο.Τ.Ε. Α.Ε.) επί της οδού Σχολείου αρ. 11, στον Δήμο Αγίας Παρασκευής και β) να προβεί στην προσωρινή απομάκρυνση των μηχανημάτων και εξαρτημάτων της ανωτέρω κεραίας. Σε περίπτωση, δε, αρνήσεως της καθής η αίτηση για την παύση λειτουργίας της ανωτέρω κεραίας ή την απομάκρυνσή της, διατάσσεται η χορήγηση στους αιτούντες της δυνατότητας να προβούν αυτοί στην προσωρινή παύση λειτουργίας της ή στην απομάκρυνση αυτής (κεραίας) με έξοδα της καθής η αίτηση.

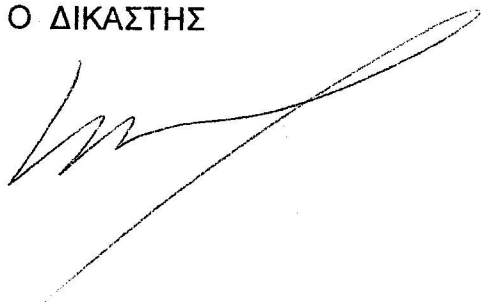
9^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4.292/2017 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

ΑΠΕΙΛΕΙ εις βάρος της καθής η αίτηση χρηματική ποινή πεντακοσίων
ΕΥΡΩ (500 Ε) για καθέναν από τους αιτούντες για κάθε παραβίαση του
διατακτικού της παρούσας απόφασης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθής η αίτηση στα δικαστικά έξοδα των
αιτούντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων εβδομήντα
ΕΥΡΩ (570 Ε).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 6-6-2017,
χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι ή οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

